

Osho: Het Zen Manifest #1 deel 1

Vrienden,

Het is tijd, de tijd is rijp voor een Zen-manifest. De Westerse intelligentsia heeft Zen leren kennen, is er ook verliefd op geworden, maar probeert Zen nog steeds te benaderen vanuit de mind. Ze hebben nog niet begrepen dat Zen niets te maken heeft met de mind.

Zijn enorme taak is om je uit de gevangenis van de mind te halen. Het is geen intellectuele filosofie; het is helemaal geen filosofie. Het is ook geen religie, want het heeft geen ficties en geen leugens, geen troost. Het is het gebrul van een leeuw. En het grootste dat Zen in de wereld heeft gebracht is vrijheid van jezelf.

Alle religies hebben het over het laten vallen van je ego -- maar het is een heel vreemd fenomeen: ze willen dat je je ego laat vallen, terwijl het ego slechts een schaduw van God is. God is het ego van het universum en het ego is je persoonlijkheid. Net zoals God het centrum van het bestaan is volgens religies, is je ego het centrum van je mind, van je persoonlijkheid. Ze hebben het allemaal over het laten vallen van het ego, maar je kunt het niet laten vallen tenzij je God laat vallen. Je kunt een schaduw of een weerspiegeling niet laten vallen tenzij de bron van zijn manifestatie vernietigd wordt.

Dus zeggen religies al eeuwenlang onophoudelijk dat je het ego moet laten vallen -- maar om de verkeerde redenen. Ze hebben je gevraagd om je ego te laten vallen zodat je je kunt overgeven aan God, zodat je je kunt overgeven aan de priesters, zodat je je kunt overgeven aan elke vorm van onzin, elke vorm van theologie, bijgeloof, geloofssysteem.

Maar je kunt het ego niet laten vallen als het een weerspiegeling van God is. God is een leugen, daarbuiten in het universum, en ego is een leugen in je mind. Je mind weerspiegelt gewoon een grotere leugen naargelang zijn grootte.

Religies hebben de mensheid voor een groot dilemma geplaatst: ze bleven God prijzen en ze bleven het ego veroordelen. Mensen bevonden zich dus in een gespleten toestand, in een schizofrene ruimte. Ze deden hun best om het ego te laten vallen, maar hoe harder ze probeerden, hoe moeilijker het werd om het te laten vallen -- want wie zou het laten vallen? Het ego probeerde zichzelf te laten vallen. Dat is onmogelijk. Dus zelfs in de nederigste zogenaamd religieuze mensen wordt het ego heel subtiel, maar het wordt niet losgelaten. Je kunt het in de ogen van je heiligen zien.

Een van mijn sannyasins ging naar U.G.Krishnamurti, en omdat hij met hem in discussie ging, werd U.G.Krishnamurti onmiddellijk kwaad. En deze mensen zoals U.G.Krishnamurti zeggen dat mensen hun woede moeten laten vallen, hun hebzucht moeten laten vallen, het ego moeten laten vallen. Maar als je hen provoceert... Hun hele religie is slechts flinterdun. Binnenin zit een heel vroom ego verstopt en wanneer het ego vroom wordt, wordt het giftig. Het is gevaarlijker omdat je je er absoluut niet bewust van bent, het gaat zo diep in het onbewuste.

U.G.Krishnamurti leefde twaalf jaar met J.Krishnamurti maar hij noemt zijn naam nooit. Als iemand de naam van J.Krishnamurti noemt, veroordeelt hij J.Krishnamurti onmiddellijk -- en wat hij ook zegt is alleen maar een imitatie van J.Krishnamurti, een parafraze. De reden dat hij het feit dat hij twaalf jaar bij J.Krishnamurti is geweest niet kan accepteren is heel simpel. Zodra hij dat accepteert, dan kun je zijn uitspraken vergelijken met die van J.Krishnamurti, en dan zul je zien dat het gewoon parafrasering is. Hij herhaalt, imiteert, hij weet niets.

Deze mensen heb je altijd in de wereld gehad. Ze hebben alles geprobeerd wat de religies hen ook verteld hebben, maar hun inspanningen kunnen de schaduw niet verwijderen. Als er een schaduw van bamboes is, kun je de schaduwen van de bamboes niet verwijderen tenzij je de bamboes

verwijdert. Je kunt de schaduwen niet rechtstreeks verwijderen; ze zijn een bijproduct. Zolang de bamboes blijven, zullen er schaduwen blijven. Ze kunnen heel subtiel worden.

Ik heb een verhaal gehoord over een vos die uit de grot kwam waar ze vroeger woonde....

's Morgens vroeg, toen de zon achter haar opkwam, was haar schaduw heel lang. Ze zei: 'Mijn God! Ben ik zo groot? Ik heb bijna een kameel nodig voor mijn ontbijt!'

En ze ging op zoek naar een kameel voor haar ontbijt.

Maar het lukte de vos niet om een kameel te vinden. Het was net midden op de dag en de zon scheen boven het hoofd van de vos. De vos had erge honger. Ze keek nog eens naar de schaduw en de schaduw was verdwenen.

Hij was niet verdwenen, hij was gewoon onder de vos verdwenen. Zolang de vos er was, zou de schaduw er zijn -- maar nu was hij absoluut onzichtbaar voor de vos. Alle anderen konden hem zien, maar de vos kon hem niet zien; hij was gewoon onder de vos verdwenen.

Dat is wat er gebeurt met zogenaamde religieuze mensen. Ze dwingen hun schaduwen, hun ego's, hun woede, hun hebzucht, hun ambities, in het onbewuste. Maar in het onbewuste zijn deze dingen er nog steeds, en veel gevaarlijker omdat je je er niet van bewust bent. Je denkt dat ze verdwenen zijn.

Voordat mijn sannyasin ruzie begon te maken met U.G.Krishnamurti, was hij gewoon een grote heilige, zo stil, zo vredig. Toen de ruzie begon, was hij bang om betrappt te worden, hij kon de vragen niet beantwoorden en plotseling ontstond er woede. Hij was zich misschien niet bewust van die woede, maar mijn sannyasin hielp hem! Hij wilde van de sannyasin af.

Het is U.G. Krishnamurti die geen authentieke of oprechte man is -- maar je kunt in de val lopen omdat hij mooie zinnen herhaalt. Zijn geheugen is goed en zijn intellect is goed, maar dit is de schaduw.

Zelfs de oorspronkelijke man, J.Krishnamurti, werd erg boos bij het zien van mijn sannyasins. Ik had mijn sannyasins overal verteld dat je gewoon op de eerste rij moet gaan zitten waar J. Krishnamurti ook spreekt. In die tijd droegen de sannyasins rode kleren, ze hadden de mala met mijn foto in het medaillon, dus ze waren absoluut herkenbaar.

Zodra J.Krishnamurti mijn sannyasins om zich heen zag, vergat hij over welk onderwerp hij zou spreken. Hij begon mij te veroordelen en hij veroordeelde sannyas. Deze man had zijn hele leven over bewustzijn gesproken, en hij was het onderwerp helemaal vergeten. En het was niet slechts één keer... want mijn sannyasins waren overal. Waar hij ook ging spreken -- in Londen, in San Francisco, in Bombay, in New Delhi, in Madras -- waar hij ook ging spreken, zaten mijn sannyasins daar gewoon op de eerste rijen.

Hij was zo allergisch voor mij dat hij alle controle verloor zodra hij de sannyasins zag. Op sommige momenten begon hij zich zelfs tegen zijn hoofd te slaan en zei: 'Waarom komen jullie hier? Ik ben tegen sannyas.'

En ik had tegen mijn mensen gezegd: 'Lach vrolijk! Maak hem zo boos mogelijk! Dat zal de oorspronkelijke mens naar boven brengen die daarachter schuilt.'

Hij kon niet eens begrijpen waarom dit overal gebeurde, dat hij werd afgeleid. Hij begon mij te veroordelen, veroordeelde sannyas, en werd bijna neurotisch.

Als hij mijn sannyasins zag lachen, was dat bijna alsof er nog meer olie op het vuur gegooid werd, dan werd hij steeds bozer. Hij kon niet begrijpen waarom deze mensen zich niet beledigd voelden, maar integendeel zaten te lachen. Zijn hele tijd werd in beslag genomen door de sannyasins.

Het is heel gemakkelijk om over mooie dingen te praten, om iets intellectueel te vatten. Krishnamurti was door de theologen van een bepaald type, de Theosofische Vereniging,

gedwongen. Het was een wereldwijde organisatie in het begin van deze eeuw, en het bereidde J. Krishnamurti voor om een wereldleraar te zijn.

Niemand kan iemand voorbereiden om een wereldleraar te zijn; alles wat voorbereid is, zal vals zijn. Ze martelden hem bijna in naam van de discipline. Ze kregen hem te pakken toen hij negen was en vanaf dat moment mocht hij zich niet meer in de wereld bewegen, hij mocht de maatschappij niet meer in. Hij werd voortdurend met schriften bestookt. 's Morgens vroeg om drie uur moest hij opstaan, een koud bad nemen en klaar staan voor de theosofen, de leiders van de beweging, die Sanskriet geschriften, Tibetaanse geschriften, Zen geschriften zouden voordragen. Terwijl hij bijna stond te slapen -- een negenjarig kind... En dit ging door tot zijn vijftienvintigste jaar.

Ze slaagden erin om een bepaalde persoonlijkheid te creëren -- je kunt alleen maar een persoonlijkheid creëren -- en ze hadden de hoop dat ze erin geslaagd waren om een wereldleraar te creëren. Nu schreef hij prachtige gedichten, prachtige artikelen die werden gepubliceerd door een afdeling van de Theosofische Vereniging die speciaal voor J.Krishnamurti was opgericht. De organisatie heette de Ster van het Oosten, en zij publiceerden tijdschriften, periodieken, literatuur, alles over Krishnamurti, om de atmosfeer over de hele wereld te creëren om hem als een wereldleraar te ontvangen.

Maar het werd allemaal van buitenaf opgelegd. J.Krishnamurti had niet iets verwezenlijkt, maar hij was intelligent genoeg om geleidelijk aan alle geschriften te begrijpen. Hij was ook eerlijk; U.G.Krishnamurti is niet eens eerlijk.

Uiteindelijk, toen ze dachten dat hij er klaar voor was, riepen ze een wereldconferentie bijeen in Nederland -- wat vroeger hun grote wereldcentrum was. Zesduizend leiders van de theosofische beweging kwamen uit alle landen bijeen om J.Krishnamurti te ontvangen om hem tot wereldleraar uit te roepen.

Hij kwam het podium op.... En het was in een zeer historisch moment van eerlijkheid dat hij zei: 'Ik ben geen wereldleraar.'

Het was een schok voor de hele theosofische beweging. Het verbrijzelde de hele beweging. Maar hij was volledig vertrouwd geraakt met alle grote mystieke literatuur. Hij ontbond de organisatie, de Ster van het Oosten, die speciaal voor hem was opgericht, en hij verliet de Theosofische Vereniging en leefde zijn hele leven in reactie.

Hij was een reus in intelligentie. De reactie was tegen al die mensen die hem hadden gedwongen dingen te doen die niet natuurlijk voor hem waren. Hij mocht helemaal niet natuurlijk zijn. Hij mocht geen meisjes ontmoeten, hij mocht niet omgaan met gewone mensen. Hij mocht naar geen enkele gewone school of hogeschool, maar had alleen privé-leraren, zodat hij aan de wereld kon laten zien dat hij een superieur wezen was, alsof hij rechtstreeks als een messias van God kwam. En natuurlijk, als hij oneerlijk was geweest, had hij de wereld kunnen vertellen: 'Ik ben een wereldleraar.'

Hij was er klaar voor; intellectueel was zijn geheugen volledig geprogrammeerd. Maar omdat alles was opgelegd, creëerde het diep in hem ook een opstandigheid. Hij wist niets van waar hij over sprak, van wat hij schreef. Hij wist niets.

Een van zijn beste boeken is AT THE FEET OF THE MASTER. Dat werd gepubliceerd toen hij nog maar dertien of veertien jaar oud was, gewoon om te bewijzen dat hij zelfs op veertienjarige leeftijd al zo'n geweldig boek kon schrijven. Het was niet door hem geschreven; het was geschreven door een man die Leadbeater heette. Leadbeater was een van zijn leermeesters en een geleerde die de Oosterse religies grondig had bestudeerd.

Ik heb in alle literatuur van de Theosophical Society van die tijd gekeken om de stijl te achterhalen, in wiens stijl dat boek past. Leadbeater had al veel boeken geschreven, waarin hij blijk gaf van

grote intelligentie en geleerdheid. Het boek dat gepubliceerd werd in J.Krishnamurti's naam werd door hem geschreven, en misschien door anderen opgepoetst. J.Krishnamurti wist niet eens meer wanneer hij dat boek geschreven had.

Toen hij de theosofische beweging verliet, werd hem gevraagd: 'Hoe zit het met het boek, AT THE FEET OF THE MASTER, dat een wereldwijde bestseller is geworden?'

Het is een prachtig boek. Maar hij zei: 'Ik weet het niet. Ik kan me niet herinneren dat ik het geschreven heb.'

Hij was eerlijk, maar omdat al deze dingen hem werden opgedrongen, was er een constante reactie, rebellie, en hij leefde zijn hele leven in die reactie. De theosofische beweging heeft de man vernietigd. Hij had een Gautama Boeddha kunnen worden -- hij had alle mogelijkheden daartoe -- maar vanwege deze reactie heeft hij zijn hele leven tegen die dode leermeesters gevochten, die dode leiders van de Theosofische Vereniging, Annie Besant, Leadbeater en anderen. Hij heeft zijn hele leven met die schaduwen gevochten -- tegen meesters, tegen mystici, tegen geschriften -- maar het kwam niet als een openbaring, het kwam als een reactie.

Zijn hele leven werd verspild door de theosofische beweging. Als ze hem op een natuurlijke manier hadden laten groeien, was er een mogelijkheid geweest; de man had het potentieel om een Gautama Boeddha te zijn. Maar ze hebben hem vernietigd en hij kon zich niet van hen ontdoen. De schaduwen waar hij in zijn vroege jeugd mee leefde, raakten zo ingesleten dat hij ertegen vocht. Hij leefde in negativiteit en je kunt niet in negativiteit leven en gevoed worden en opbloeien tot een lotusbloem.

Dus zelfs J.Krishnamurti was niet verlicht, en U.G.Krishnamurti is een schaduw van een onverlichte intellectuele reus. U.G.Krishnamurti is niet eens een intellectuele reus, maar hij probeert dat feit te verbergen door dezelfde woorden, dezelfde taal te blijven prediken.

Onlangs nog zag ik een artikel over hem in een krant. De interviewer vroeg hem: 'Wanneer en waar bent u verlicht geworden?'

En zijn antwoord was: 'Ik weet niet wanneer en waar.'

Verlichting vindt niet plaats in tijd of ruimte. Wanneer en waar zijn tijd en ruimte. Het gebeurt wanneer je nergens bent, niemand. Het gebeurt wanneer er eeuwigheid is, geen tijd. Maar zijn antwoord kan veel mensen imponeren -- mensen zijn erg goedgegelovig.

Ik neem zijn geval om een bepaalde reden - omdat de hele westerse intelligentsia enorm geïnteresseerd is geraakt in Zen, maar hun interesse blijft intellectueel. Ze hebben geweldige boeken geschreven, en we zullen in dit manifest bijna iedereen bespreken die boeken over Zen heeft geschreven.

Wat ik probeer is om je echt duidelijk te maken dat al deze intellectuelen misschien heel mooie boeken hebben geschreven... Ik waardeer hun geleerdheid, ik waardeer hun uitdrukkingsvaardigheid, maar het zijn geen zen mensen, laat staan zen meesters. Vandaar dat dit manifest absoluut nodig is om de hele wereld duidelijk te maken dat Zen geen kwestie van de mind is. Het is een ruimte zonder mind.